

	<p>สัมมาทิฐิ ความเห็นที่ถูกต้อง</p>
<p>๑. กัมมัฏฐกตาสัมมาทิฐิ</p>	<p>ปัญญาที่เข้าไปรู้ชัดเหตุการณ์ผลของกรรม</p>
<p>๒. ฌานสัมมาทิฐิ</p>	<p>ปัญญาที่เข้าไปพัฒนาสมาธิศึกษาทุกระดับให้เกิดขึ้น การสงบนิรณธรรม เข้าถึงความสงบแห่งจิตที่จะพัฒนา อธิจิตตสิกขาซึ่งดำเนินไปตามจิตตวิสุทธิได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่สมาธิที่เป็นไปในวิภวฐานะ ไม่ใช่สมาธิที่มีตัณหาทิฐิ อิงอาศัย เป็นสมาธิที่เป็นปัจจัยต่อวิปัสสนาปัญญาทั้งหลาย</p>
<p></p>	<p>ศีลวิสุทธิ ความสะอาดบริสุทธิ์หมดจด ต้องเป็นอริยกันตศีล อปราคมัตตศีล เป็นศีลที่ไม่มีตัณหาและทิฐิอุปคลำจับฉวย</p> <p>ต้องมาจากปัญญาคือทิฐุชกรรมที่เข้ามาชำระกุศลศีลที่สะอาดหมดจดได้จึงจะสามารถเรียกว่าศีลนั้นเป็นศีลที่ตรง</p> <p>ศีลและทิฐิที่ตรง จึงจะเป็นเบื้องต้นของมรรคพรหมจรรย์</p> <p>ศีลที่ไม่ใช่ศีลวิสุทธิ</p> <p>๑. มีตัณหา มานะ ทิฐิ ครอบงำ</p> <p>๒. ยังมีเงื่อนไขคือความเห็นผิดคอยกำกับอยู่</p>

ตัณหา
มานะ
ทิฎฐิ

กายกรรม วจีกรรม ตั้งไว้ด้วยดี
พร้อมรองรับคุณธรรมเบื้องสูง

ศีลวิสุทธิ ต้องเกิดบ่อยๆ จึงจะรองรับคุณธรรมอื่นๆได้

คำถาม ถ้อยศิลป์ ๘ ต้องละกามคุณ บางที่ต้องดู social media การลงทุน การเรียน แล้ว โลกะเกิด

ศิลป์ข้อ ๗

การละเล่น การดูหนังฟังเพลง ดนตรี การใช้ตา การใช้หู ลงสู่ใจ
สิ่งใดที่เป็นข้าศึกต่อการประพฤติพรหมจรรย์ระดับศีล
ทำให้มัวเมาและเพลิดเพลิน

ศีล ๘ เป็นข้อฝึกในการที่จะขัดเกลา ต้องการให้สติ ปัญญา
ความเพียร ความอดทน ความเชื่อมั่นที่เป็นศีล ต้องการ
ประกาศตนเองว่านอกจากศีล ๕ ที่จะไม่ล่วงละเมิดแล้ว เรายัง
ต้องการประกาศว่าจะต่อสู้กับตัณหา มานะ ทิฏฐิ ไม่ให้มี
บทบาทในชีวิต เดินตามรอยพระอรหันต์ ถึงแม้ชีวิตจะแตกดับ
ไปจะไม่ยอมจำนนต่อตัณหา มานะ ทิฏฐิ อย่างเด็ดขาด

เมื่อเราต้องทำงานแล้วต้องไปเชื่อมกับเรื่องเหล่านี้
ต้องพิจารณามนสิการว่าดูเพื่อเสพหรือเพื่อศึกษา ฟังเพื่อเสพหรือ
เพื่อศึกษา ดมเพื่อเสพหรือดมเพื่อศึกษา
คำว่าศึกษาคือ ใช้สติปิดบาป ต้องมีสติสังวรมาช่วย
และขันตีสังวรมาร่วมไม่ปล่อยให้ใจวูบวาบ
วิริยะสังวรเพียรออกจากกามวิตก พยาบาทวิตก วิหิงสาวิตก
ญาณสังวรวิจัยเห็นเหตุเห็นผล ความเชื่อมั่นมาเต็มที่

เวลาจิตที่เสพคุณกุศลธรรมความดีได้มาก จิตน้อมกุศลได้มาก ตัตรอนกามคุณ
อกุศลไม่มาเกสิกกกลัว ใจอ่อนโยนนุ่มนวล น้อมไปสู่สมาธิได้ง่าย

อะไรคือภาวะของศีลที่แท้จริง

โสรัจจะ

สภาวะที่ไม่กำลวง ไม่ทำกายทุจริตให้เกิดขึ้น ไม่ทำวจีทุจริตให้เกิดขึ้น ไม่ทำทั้งกายทุจริต วจีทุจริตให้เกิดขึ้น สภาวะเหล่านั้นเรียก โสรัจจะ

มหากุศลจิต ๘

มหากิริยาจิต ๘

โลกุตตระจิต ๘

ที่มีศีลเจตนาเป็นประธาน

องค์ธรรมของศีลได้แก่ความสงบ คือ โสรัจจะ

มาจากคำว่า ชันติ โสรัจจะ

สงบบาปทางกายกรรม วจีกรรม สงบบาปในกการดำเนินชีวิต ที่ยังกุศลจิตให้ตั้งขึ้นแล้วเป็นไปกับความอดทนด้วย

ศีลสังวรทั้งหมดประชุมรวมกันที่ โสรัจจะ

virtue ๓ ในมคคสมังคิ

	<p>สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ ต้องเกิดจนมีความ ชำนาญอย่างดี</p> <p>ปหานศีล เวรมณีศีลคือvirtue เป็นตัวไปตรอนเวรเจตนาอัน ชั่วร้ายที่เป็นเหตุแห่งการฆ่า การลักเป็นต้น</p> <p>ปหานศีล เวรมณีศีล เจตนาศีล สังวรศีล อวิตกมศีล นามธรรมกลุ่มvirtueจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยกุศลจิต กุศลจิตจะเกิดขึ้นได้ต้องมี ขันติสังวร วิริยะสังวร ศีลสังวร สติสังวร</p>
	<p>เวลาเจริญวิปัสสนาญาณทั้งหลายไม่ต้อง ใช้virtueเพราะไม่ได้เป็น กิจของvirtue ในขณะที่นั้นเป็นการมนสิการเห็นความจริง เห็นธรรม ของพระอรียเจ้าคือ อนิจจลักษณะ ทุกขลักษณะ อนัตตลักษณะ เพื่อทำลายมิจฉาทิฎฐิ มิจฉาทิฎฐิ ถูกสัมมาทิฎฐิปหาน มิจฉาสังกัปปะ ถูกสัมมาสังกัปปะ ปหาน มิจฉาวาจา มิจฉากัมมันตะ มิจฉาอาชีวะ เกิดขึ้นแล้วในขณะที่ ฐานรากของกุศลศีลแข็งแรงพร้อมเพรียงและชำนาญ</p>
	<p>การประชุม ในอรียมรรค ละแบบเด็ดขาดเป็นสมุจเฉทะ ตามกำลังของมรรคที่เกิดขึ้น อนุสัยทั้งหลายขาด สังโยชน์ขาด ทิฎฐิสังโยชน์ สิลัพพตปราคาสังโยชน์ อิสสาสังโยชน์ มัจฉริยสังโยชน์ วิจิกิจฉาสังโยชน์ ใน โสตาปัตติมรรค</p>

คำถาม ความแตกต่างสภาวะธรรมของ โสรัจจะกับ ปัสสัทธิ

	<p>อวิตกม ความไม่ก้าวล่วงอกุศลกรรมบทเป็นศีล ทำให้กุศลกรรมบทเกิดขึ้น</p> <p>เจตนาศีล อ โลกะ อ โทสะ อ โมหะ เป็นปัจจัยต่อการไม่ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์เป็นศีล โดยอ้อม</p> <p>สติสังวร ชันตีสังวร วิริยะสังวร ญาณสังวร ที่มารวมกันเป็นอวิตกมะเป็นศีล โดยตรง ในนั้นมีวิรัตด้วย (เวรมณีศีล)</p>
โสรัจจะ	<p>อวิตกมะ สภาวะธรรมที่ไม่ก้าวล่วงนี้เรียกว่า โสรัจจะ ศีลสังวรแม้ทั้งหมด ถ้าสังวรเกิดขึ้นเรียกว่า โสรัจจะ โสรัจจะในที่นี้จึงเป็นชื่อเรียกมหากุศล หรือมหากุศลจิตตูปบาท หรือมหาภิรียา ที่มีเจตนาเป็นประธาน ที่ทำกุศลธรรมเกิดขึ้น กุศลธรรมจึงเป็นปัจจัยแก่สติเข้ามาควบคุมปิดบัพได้ ชันติ วิริยะ ปัญญาปิดบัพ บรรเทาอกุศลธรรมทั้งหลายนี้ที่เป็นตัวสังวรแม้ทั้งหมดเข้าถึงความสงบเสงี่ยม นี้เรียกว่า โสรัจจะ</p>
ปัสสัทธิ	<p>ปัสสัทธิ พุดถึงเรื่องความสงบ ปัสสัทธิมีหลายระดับ ปัสสัทธิที่ระลึกถึงทานกุศลแล้วได้รับความสงบก็มี ปัสสัทธิที่ระลึกถึงศีลกุศลแล้วได้รับความสงบก็มี ปัสสัทธิที่ระลึกถึงพุทธุคุณแล้วได้รับความสงบก็มี ปัสสัทธิอยู่ที่ว่ามนสิการสายไหน ความสงบก็เกิดขึ้นเพื่อจะเป็นปัจจัยต่อสุข โสมนัส</p> <p>ถ้าเป็นศีลสังวรทั้งหลายขับเน้นตัวศีลที่มาเข้าถึงความสงบจากบัพที่ไม่ก้าวล่วงปาณาติบาตเป็นต้น</p>

ศีลไปทำกิจร่วมกับสมาธิและปัญญา ในโลกุตระด้วย ซึ่งสามารถละบาปอกุศลกรรมได้โดยเด็ดขาด

การทำให้บรรลุใน โลกุตตรธรรมยาก แต่อะไรเรียกว่าเป็นการยากกว่าการบรรลุธรรม

การได้อัตภาพความเป็นมนุษย์ก็เป็นของยาก
การได้ฟังพระสัทธรรมการคบสัต์บุรุษเป็นของยาก
การพ้นจากอชณะ การได้ศรัทธา การอุบัติเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้า
เป็นของยาก
แต่ตอนนี้เราได้สถานะนี้ทั้งหมดแล้ว

อะไรเป็นสิ่งที่ทำได้ยากกว่าการบรรลุธรรมคืออะไร

การบรรลุไม่ยาก
แต่สิ่งที่ยากคือการเจริญสติปัฏฐาน ที่ระลึกถึงกายกรรม วาจากรรมที่
กระทำมา ต้องสามารถดึงข้อมูลมาให้ปัญญาวิจยได้ทุกขั้นตอน
ให้เห็นจากศีล เป็นสมาธิ เป็นรูปนามขั้น ๕ จนเป็นปัญญา

ต้องไม่เกียจคร้าน ในการระลึก เกิดสติสังวร ชันติสังวร วิริยะสังวร
ญาณสังวร ปาติโมกซ์สังวร อกุศลถูกละ กุศลแข็งแรง อุปจาระ
สมาธิ วิปัสสนาญาณเกิดขึ้น เมื่อทำสิ่งที่ยากได้แล้วยอมหวังได้ทุก
ประการ